

A filmek és színészek csodálatos világát, Hollywood csillogását és a székelyudvarhelyi diákok rátermettségét mutatták be az idény második, a Benedek Elek Pedagógiai Líceum beavatóján.

Fotó: Csedő Attila

Stílusosan Hollywoodból érkező rendező castingolt városunkban – a történet, azaz a kezdeti

kisfilm szerint szülővárosában nem talált tehetséges színészeket, ezért próbálkozott nálunk. A színészkereső amerikai után a gólyák is bemutatkoztak: a Pedawoodi gólyamadarak előtt hosszú és rögös út állt, míg a filmek világába jutottak. Nem tudták, hogy mire vállalkoznak.

Fogadalmat tettek, ahogy ez ilyenkor dívik – olyan dolgokat ígértettek meg az ifjú kilencedikesekkel, amiket az iskola rendszabályzata nem feltétlenül tartalmazott. Igazából egyáltalán nem. Minden gólya eskü alatt vallotta, hogy például a WC-t csak cigizésre használja, vagy órák helyett a Mokka-ba és a tanárok idegeire megy.

A felesketés után jöhetett a pedás próbák dömpingje. Első körben bemutatkozásra kérték fel a középiskola első évében járókat, ehhez segítségül – vagy inkább nehezítésképp – négy filmcímet is adtak. Ezeket kellett a szövegbe szőni és egy frappáns fellépést produkálni.

Hellyel-közzel sikerült is a szituációs játék, csak éppen egyik gólyának sem tudtuk meg a nevét, a műsorvezetőtől azonban azt igen, hogy minden pár egy-egy színt képvisel, illetve visel magán. A barna csapat mondjuk kék kockás ingben volt, de a többiek húek maradtak a színekhez. Az egyesek pirosak, a kettes csapat sötétlila, a harmadik páros narancssárga, a negyedik sorszámmal ellátott gólyák barnák, az ötösök kékek, a hatosok világos lilák és a

hetesek rózsaszínbe öltözve vágtak neki a feladatoknak.

Másodjára lufivadászatra küldték a gólyakirály és -királyné címére áhítozókat. A vadászterület ezúttal a nézőtér volt, ahol a szervezők a párok színének megfelelő léggömböket rejtettek el, ezek egyenként egy pontot, az ötödik, amiben egy színész neve is el volt rejtve, öt pontot ért.

A kifáradt gólyák megszusszanhattak, míg a tizenkettedikes lányok táncra perdültek és a nézők válaszoltak a műsorvezető kérdéseire. A Moulin Rouge-hangulat után részeredményt hirdettek, így három pár megvált a világot jelentő deszkáktól. Ők elestek a színész szakmától, viszont négy pár továbbra is kemény küzdelemben állt a megtisztelő címért.

{youtube}fQl3rBH54Js{/youtube}

A sötétlilák, a narancssárgák, a kékkockás barnák, illetve a rózsaszínek léptek tovább. Esetükben Who is? kérdések következtek. Nem is akármilyen válaszokat adva menetelhetek, vagy inkább talicskázhattak tovább. Ugyanis a megpróbáltatás arról szólt, hogy a fiúk két kézre ereszkedve lábukat a lányra bízva meneteltek a helyes válaszok felé. A gyorsaság döntő volt ezen a próbán.

Az előretolt válaszadozás után jöhetett az utolsó próba. Mivel néha a színészek gyakran más kollégától kölcsönzik hangjukat, ezért életükben elengedhetetlen a szinkronizálás. Igazán akkor érdekes, ha nem csak improvizálnak a fiatal tehetségek, hanem megadott szavakat is belecsempésznek a filmrészletbe – így gondolták a szervezők. A közönség pedig hangos kacajjal és vastapssal köszönte meg boldog perceket.

Rövid karaokés kornyikálás után igazi hang is dalra fakadt az UFF nagytermében: megismerhettük a székelyudvarhelyi Adele-t, aki valójában Csenger Anett névre hallgat, majd a tizenkettedikes lányok vérpezsdítő táncára táthatta a száját publikum. Míg a zsűri eldöntötte, hogy kit is látna a színészvilág legújabb sztárjaként, addig két számot, a Someone like you-t és a Rolling in the deep-et énekelte a fiatal tehetség. Ez olyan hatással volt a közönségre, hogy egyből az X-Faktorba küldték volna a pedás leányzót.

[Négyesünk színházban a Pedawoodi sztárok éjszakáján](#) A közös fotózás Lackó Alpár és Némethy Zoltán vezetésével. A képen látható a csoport a színházban.